

ΟΙ ΑΝΕΡΑΔΕΣ
ΚΑΙ
Ο ΔΡΑΚΟΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Η εκτύπωση έγινε σε ανακυκλωμένο χαρτί

Παραμύθι μαθητών του
Α΄ Δημοτικού Σχολείου Μακεδονίτισσας

Το παραμύθι μαθητών του Α΄ Δημοτικού Σχολείου Μακεδονίτισσας με τον τίτλο

«Οι Ανεράδες και ο Δράκος του Νερού»

πήρε το πρώτο βραβείο στον Διαγωνισμό «Δημιουργώ με το Νερό»,
κατά τη σχολική χρονιά 2015-2016,
κερδίζοντας τις εντυπώσεις κυρίως για την πρωτοτυπία της παρουσίασης, τη φαντασία και την εικονογράφηση.

Το βιβλίο μας ταξιδεύει στην καταπράσινη χώρα Αλάσια όπου ζούνε ευτυχισμένες οι νεραίδες του νερού,
οι Ανεράδες. Όταν το νερό στερεύει από τις πηγές, οι Ανεράδες μαζί με τη βοήθεια του Δράκου του Νερού
αναλαμβάνουν δράση. Ποιος είναι ο σύμμαχός τους;
Θα τα καταφέρουν στο δύσκολο έργο τους και με ποιο τρόπο;

Η αναφορά σε υδατικά ιστορικά μνημεία της Κύπρου όπως το Γεφύρι του Τζιέλεφου,
η Βρύση των Πεγειώτισσων, το Κεφαλόβρυσο του Καραβά, αλλά και ο ρόλος που παίζει ο καλός πλέον Δράκος
στην ιστορία, ο οποίος δεν ασπάζεται τα καμώματα του προ-προπάπου του, είναι στοιχεία που προσελκύουν
το ενδιαφέρον του αναγνώστη και καταδεικνύουν την αξία του νερού αλλά και την ιδιαίτερη σημασία
που έχει η εξοικονόμησή του για τον τόπο μας.

Ο Διαγωνισμός προκηρύχθηκε το 2015, από το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων, σε συνεργασία
με τα Συμβουλία Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας, Λεμεσού, Λάρνακας και Αμμοχώστου, τον Δήμο Πάφου
και τον Κυπριακό Σύνδεσμο Παιδικού Νεανικού Βιβλίου.

Στόχος του διαγωνισμού είναι η ευαισθητοποίηση των μαθητών δημοτικών σχολείων
σε σχέση με τη σημασία του νερού, θέμα που απασχολεί ολόκληρο τον πλανήτη.

Στην καταπράσινη χώρα Αλάσια,
στο σήμερα ή στο χθες,
στη λεπτή γραμμή που χωρίζει τη φαντασία από την πραγματικότητα,
ζούνε ευτυχισμένες οι νεράιδες του νερού, οι Ανεράδες.

Είναι κοπέλες όμορφες με μακριά ξανθά μαλλιά, πανέμορφα μάτια,
όμορφα φορέματα και φτερά για να πετούν ψηλά στον ουρανό.

Η Κάλω είναι η μεγαλύτερη και πιο σοφή Ανεράδα.
Η Ουρανία λατρεύει τον ουρανό, η Λαμπетία τη λάμψη του φωτός
και η Κανέλω τις μυρωδιές της φύσης.
Η πιο μικρή και χαριτωμένη είναι η Αστέρω.

Σπίτι τους είναι τα ποτάμια και οι λίμνες σε κάθε γωνιά της όμορφης
Αλάσιας. Αγαπούν και προστατεύουν το νερό και μαζί προστατεύουν
και όλα τα ζωντανά της φύσης που ζουν μέσα ή έξω από αυτό.
Όλοι ζουν ευτυχισμένοι!

Οι Ανεράδες όλη μέρα τραγουδούν, χορεύουν τσαλαβουτώντας τα πόδια τους
στα κρυστάλλινα νερά των λιμνούλων και παίζουν ανέμελες στα ποταμάκια
με το γάργαρο νερό.

Ένα πρωί η μικρούλα Αστέρω πετάει χαρούμενη να λούσει τα μεταξένια μαλλιά της στην αγαπημένη της λιμνούλα. Εκεί μια τρομερή εικόνα την περιμένει...
Το νερό στη λιμνούλα έχει λιγοστέψει πάρα πολύ!

Πετά τότε με τα μικρά της τα φτερά στο κοντινό ποταμάκι.
Εκεί στο Γεφύρι του Τζέλεφου. Το ίδιο! Το νερό είναι τόσο λίγο!

Η Αστέρω πάει τότε τρομαγμένη στη μεγαλύτερη Ανεράδα, την Κάλω,
για να της πει τα κακά μαντάτα. Εκείνη με τη σοφία της θα ξέρει τι να κάνει.

Πρέπει να βρουν μια λύση εδώ και τώρα!

Όλα τα ζωντανά της φύσης κινδυνεύουν χωρίς νερό.

«Αδελφούλα, αδελφούλα! Τρέξε!» φωνάζει η Αστέρω.

«Κάτι κακό συμβαίνει! Στερεύει το νερό!»

Την ακούει η Κάλω και τρέχει κοντά της προσπαθώντας να την καθησυχάσει.

«Ηρέμησε, μικρούλα μου, και πες μου σε παρακαλώ
τι συμβαίνει».

Ενώ η μικρή Αστέρω περιγράφει στην Κάλω την εικόνα που αντίκρισε, τρέχουν και οι άλλες Ανεράδες κοντά τους. Ο φόβος είναι ζωγραφισμένος στα πρόσωπά τους.

«Έχω κι εγώ κάτι δυσάρεστο να πω», λέει η Ανεράδα Ουρανία. «Χθες όταν πετούσα πάνω από τον όμορφο Μουτουλά, εκεί που η Ρήγαινα λούζεται στο ποτάμι με τα θειούχα νερά, στέρεψε το νερό, και αυτό είναι τρομερό!»

«Νόμιζα κι εγώ ότι είναι εφιάλτης... όταν πέρασα από τη Βρύση των Πεγεώτισσων και είδα τις κόρες να κλαίνε γιατί οι βρύσες δεν είχαν πια νερό», είπε λυπημένη η Ανεράδα Λαμπετία.

«Κι εγώ τι να σας πρωτοπώ! Είδα με τα μάτια μου, ενώ πετούσα με κάποιες άλλες Ανεράδες πάνω από τον Καραβά, το Κεφαλύβρυσό του να στερεύει! Κάποτε πότιζε με το αστείρευτο νερό του τα λεμονόδεντρα και τα πορτοκαλόδεντρα της περιοχής», λέει η Κανέλω. «Τι μπορεί να έγινε λοιπόν;»

Η σοφή Κάλυ σκέφτεται και ζανασκέφτεται.
Φοβάται ότι μπορεί να φταίει ο Δράκος του Νερού...

«Πάμε στον Δράκο του Νερού!» λέει η Κάλυ. «Υποψιάζομαι ότι αυτός έχει βάλει το χεράκι του και το νερό στερεύει. Σε λίγο δεν θα έχουμε ούτε μια σταλιά νεράκι. Και τι θα απογίνουμε; Πώς θα ζήσουμε χωρίς νερό; Πρέπει να δράσουμε γρήγορα. Ελάτε αδελφούλες μου, πετάξτε μαζί μου!»

Και μια και δυο οι Ανεράδες πετάνε ψηλά στον ουρανό και πάνε να βρουνε τη στηλιά του Δράκου του Νερού που αλλάζει χρώματα ανάλογα με τη διάθεσή του. Έτσι, λοιπόν, φθάνουν στην άκρη της στηλιάς και βλέπουν τον δράκο να κάθεται στο στόμιό της.

Η σοφή Κάλυ και η Ουρανία τον πλησιάζουν δειλά-δειλά. Διστάζουν να του μιλήσουν γιατί φοβούνται μήπως τον βρουν θυμωμένο και τις καταβροχθίσει! Αφού βλέπουν ότι το χρώμα του είναι μαβί καταλαβαίνουν ότι είναι σε καλή διάθεση, και έτσι φωνάζουν και τις υπόλοιπες Ανεράδες για να του μιλήσουν.

«Σε τι οφείλω αυτή την πρωινή επίσκεψη Ανεράδες μου;»
μουγκρίζει με τη βαριά φωνή του ο Δράκος του Νερού.

«Να», λέει διστακτικά η σοφή Κάλω, «στερεύει το νερό στο όμορφο
βασίλειο της Αλάσιας και... είπαμε να σε επισκεφθούμε... να μας πεις εσύ,
Δράκε του Νερού, τι συμβαίνει... Μήπως, λέω τώρα, μήπως...
θυμήθηκες τα κατώματα του προ-προ-προπάππου σου, του Δράκου του Νερού
που δεν άφηγε το νερό να πάει στην πόλη;
Μάλιστα για να αφήσει έστω για λίγο το νερό να τρέξει στη χώρα,
ζητούσε να του στείλουνε ένα παιδί για να το φάει...»

«Εγώ; Εγώ; Πω-πω-πω!»

λέει ο Δράκος του Νερού αλλάζοντας τώρα χρώμα
και γίνεται κοκκινωπός γιατί έχει θυμώσει πια.

«Εγώ, Ανεράδες μου, κατάλαβα το λάθος του προπάππου μου.
Κατάλαβα ακόμα ότι είχε δίκαιο ο Άη Γιώρκης και, αν με ρωτάτε,
καλά έκανε που τον σκότωσε. Εγώ πάντα φροντίζω να μένει νερό
για όλα τα ζωντανά της φύσης! Δεν είμαι τόσο εγωιστής όσο νομίζετε!»
Και αρχίζει να βγάζει φλόγες από τη μύτη του.

«Ηρέμησε, Δράκε του Νερού! Εμείς ερχόμαστε ειρηνικά.

Λύση στο πρόβλημα θέλουμε να βρούμε!

Βοήθησέ μας, σε παρακαλώ, να βρούμε τη ρίζα του κακού»,
λέει η μικρούλα Αστερώ με χαμηλή φωνούλα.

«Το πρόβλημα είναι σοβαρό! Κινδυνεύουμε όλοι χωρίς νερό!» λέει ο Δράκος.

«Χμμ... Υποψιάζομαι ποιος μπορεί να φταίει γι' αυτό...

Ανεβείτε στην πλάτη μου και πάμε στη μεγαλούπολη
να δούμε τι συμβαίνει».

Πετάει ο Δράκος του Νερού και μαζί του οι Ανεράδες, στην πλάτη του.
Χτυπά τα τεράστια του φτερά στον αέρα και φτάνει επιτέλους στη μεγαλούπολη.

Βλέπουν τα σπίτια, τις πολυκατοικίες, τους τεράστιους δρόμους και τα αυτοκίνητα.

Πράσινο πουθενά! Ούτε ένα μικρό δεντράκι!

Και οι άνθρωποι κρυμμένοι μέσα σε αυτά τα κουτιά...

Ο Δράκος του Νερού και οι Ανεράδες ρίχνουν μια πιο προσεκτική ματιά
μέσα από τα παράθυρα των σπιτιών και των πολυκατοικιών... και τι να δουν;
Άνθρωποι, μεγάλοι και μικροί, να σπαταλάνε το νερό! Απερίσκεπτα!

Βλέπουν ένα μικρό παιδάκι να βουρτσίζει τα δόντια του...
και η βρύση να τρέχει ασταμάτητα!

Άλλο ένα παιδάκι γεμίζει την μπανιέρα με νερό για να λουστεί..
Μα πόσο νερό έχει αυτή η μπανιέρα!

Κι ένα κοριτσάκι ποτίζει τα λουλούδια με το λάστιχο!
Και δίπλα της ένα ποτιστήρι λυπημένο να την παρακολουθεί...
Αλήθεια, πόσο λιγότερο νερό θα σπαταλούσε αν πότιζε με το ποτιστηράκι...

Κάποιος πλένει τα πιάτα και το νερό δεν σταματάει να τρέχει ούτε λεπτό.
Πόση σπατάλη, Θεέ μου!

Και στο πλυντήριο; Ένα ρουχαλάκι μόνο; Γεμίστε το με ρούχα, άνθρωποι!
Πόσο νερό θα πάει χαμένο για ένα και μόνο ρούχο;

Και αυτή η κυρία; Για το πλύσιμο των φρούτων αλλά και των λαχανικών,
μια λεκάνη με νερό θα αρκούσε για τον σκοπό αυτό.
Μην αφήνεις το νερό να τρέχει απεριόριστο!

Ένας κύριος έξω από το σπίτι το αυτοκίνητό του πλένει με το λάστιχο.
Δεν ξέρει τι είναι ο κουβάς και το σφουγγάρι για να χρησιμοποιήσει λιγότερο νερό;

Όσο βλέπει ο Δράκος του Νερού πόσο απερίσκεπτοι είναι οι άνθρωποι τόσο θυμώνει
και φουσκώνει από θυμό και αλλάζει χίλια χρώματα! Είναι μεγάλος ο θυμός του.

Μα και οι Ανεράδες λυπημένες παρακολουθούν όλο αυτό το κακό! Δεν πιστεύουν
στα μάτια τους, ότι οι άνθρωποι ευθύνονται για τη σπατάλη του νερού.

Ο Δράκος του Νερού και οι Ανεράδες παίρνουν μια δύσκολη απόφαση:
Θα δώσουν στους ανθρώπους ένα μάθημα.
Η μεγαλούπολη θα μείνει για ένα μήνα ολόκληρο χωρίς νερό. Πώς όμως;

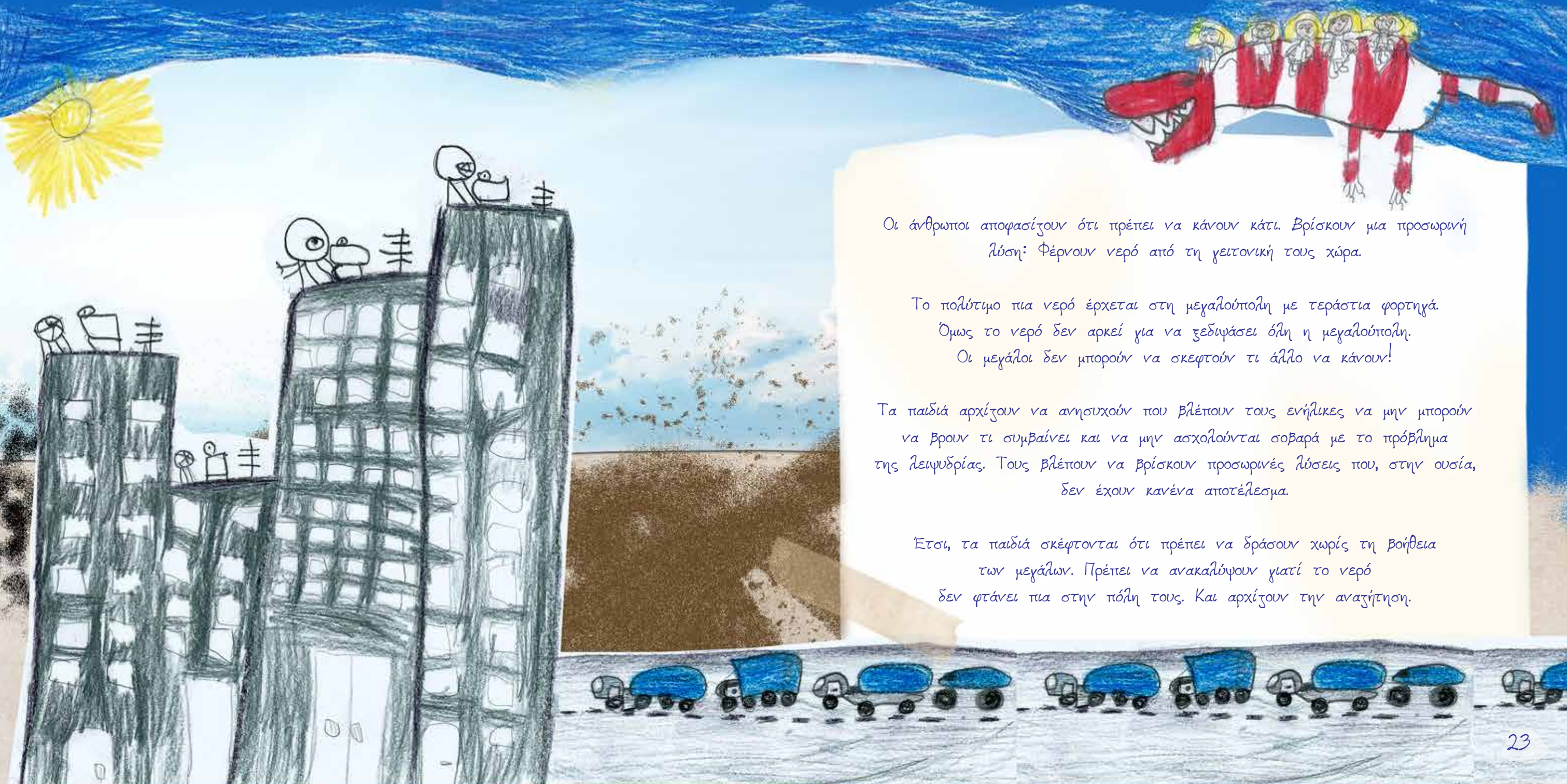
Ο Δράκος του Νερού πετάει στις δεξαμενές του νερού και σκέφτεται
τι να κάνει για να εξαφανίσει το νερό από τη μεγαλούπολη.

Βγάζει τότε μια δυνατή φλόγα από τη μύτη του
και εξατμίζει το νερό από τις δεξαμενές.
Μετά πετάει έξω από την πόλη, εκεί που περνάει ο αγωγός του νερού,
και με τα δυνατά του χέρια δένει τον αγωγό ένα τεράστιο κόμπο.

Και οι άνθρωποι;

Μένουν για ένα μήνα χωρίς νερό. Όλα γύρω τους ξεραίνονται.
Δεν έχουν ούτε μια σταλιά νερό για να ξεδιψάσουν.

Ο Δράκος του Νερού και οι Ανεράδες παρακολουθούν από ψηλά
πόσο μίζεροi έχουν καταντήσει οι άνθρωποι χωρίς το νερό.

Οι άνθρωποι αποφασίζουν ότι πρέπει να κάνουν κάτι. Βρίσκουν μια προσωρινή λύση: Φέρνουν νερό από τη γειτονική τους χώρα.

Το πολύτιμο πια νερό έρχεται στη μεγαλούπολη με τεράστια φορτηγά. Όμως το νερό δεν αρκεί για να ξεδιψάσει όλη η μεγαλούπολη. Οι μεγάλοι δεν μπορούν να σκεφτούν τι άλλο να κάνουν!

Τα παιδιά αρχίζουν να ανησυχούν που βλέπουν τους ενήλικες να μην μπορούν να βρουν τι συμβαίνει και να μην ασχολούνται σοβαρά με το πρόβλημα της λειψυδρίας. Τους βλέπουν να βρίσκουν προσωρινές λύσεις που, στην ουσία, δεν έχουν κανένα αποτέλεσμα.

Έτσι, τα παιδιά σκέφτονται ότι πρέπει να δράσουν χωρίς τη βοήθεια των μεγάλων. Πρέπει να ανακαλύψουν γιατί το νερό δεν φτάνει πια στην πόλη τους. Και αρχίζουν την αναζήτηση.

Κάποια παιδάκια ανακαλύπτουν παράξενες, τεράστιες μα και μικροσκοπικές πατημασιές στην άκρη της πόλης τους, εκεί που είναι ο αγωγός του νερού. Ακολουθούν, λοιπόν, τις πατημασιές και φθάνουν στην τεράστια στηλιά. Μέσα βλέπουν έναν δράκο και δίπλα του βλέπουν τις Ανεράδες. Καταλαβαίνουν ότι είναι ο Δράκος του Νερού από τις ιστορίες που τους έλεγαν οι γιαγιάδες τους. Φοβισμένα τον χαιρετούν δειλά - δειλά:

«Γεια και χαρά σου, Δράκε του Νερού».

«Ποιος καλός ή κακός άνεμος σας φέρνει στη στηλιά μου;»
απαντά ο Δράκος του Νερού.

«Για το νερό είμαστε εδώ», λένε τα παιδιά. Έχει στερέψει στην πόλη μας και... δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς αυτό! Είναι για μας πολύτιμο αγαθό!»

«Αχ, αχ, αχ... δεν σκεφτήκατε πόσο πολύτιμο είναι όταν το σπαταλούσατε απερίσκεπτα! Σας είδα με τα μάτια μου, παιδιά, κι εσάς και τους μεγάλους. Ελάτε, φίλες μου Ανεράδες, να πείτε στα παιδιά ότι είδατε τους ανθρώπους να σπαταλάνε το νερό!»

«Αλήθεια λέει, παιδιά μου, ο Δράκος του Νερού», λένε οι Ανεράδες με μια φωνή. «Επισκεφθήκαμε την πόλη σας πριν περίπου ένα μήνα και... είδαμε με πόση απερισκεψία χρησιμοποιείτε το νερό».

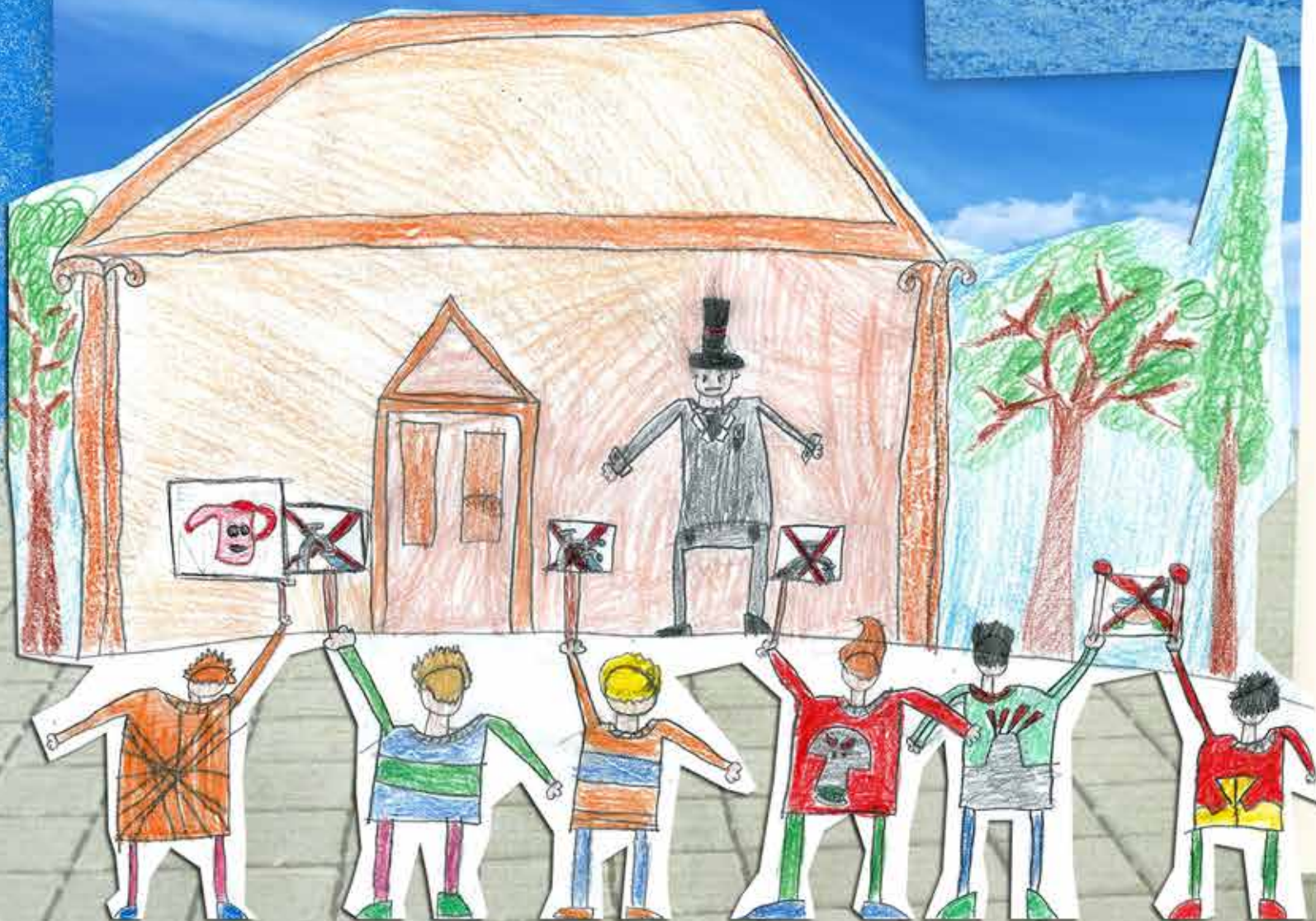
«Ένας μήνας έχει περάσει και είπαμε το νερό...νεράκι. Μήπως μπορείτε να μας βοηθήσετε και να κάνετε το νερό να έρθει πίσω στα σπίτια μας;» παρακαλάνε τα παιδιά.

«Η αλήθεια είναι ότι βάλουμε εμείς ένα χεράκι για να πείτε το νερό... νεράκι! Νομίζω πήρατε το μάθημά σας. Το νερό να βάλετε στην καρδιά σας, να το προσέχετε, να το προστατεύετε και να το εξοικονομείτε γιατί είναι πολύτιμο αγαθό», λέει ο Δράκος του Νερού.

«Εμείς θα φέρουμε πίσω στην πόλη σας το νερό», λένε οι Ανεράδες.

«Εσείς, όμως, παιδιά έχετε μεγάλη ευθύνη να μιλήσετε στους μεγάλους για την αξία του. Πηγαίνετε πίσω στην πόλη σας και δώστε μηνύματα στους μεγάλους για το νερό και την αξία του στη ζωή μας.

«Τρέχουμε τώρα! Σύμφωνοι!» λένε χαρούμενα τα παιδιά.

Τα παιδιά αποφασίζουν ότι πρέπει να μιλήσουν και στα άλλα παιδιά για την αιτία της έλλειψης του νερού. Από στόμα σε στόμα, μέσα σε δύο μέρες, όλα τα παιδιά της Αλάσιας ήξεραν για τις Ανεράδες και τον Δράκο του Νερού.

Στη συνέχεια, σκέφτονται να πάνε όλα μαζί στον Δήμαρχο της πόλης τους για να του εξηγήσουν πόσο σημαντικό είναι το νερό στη ζωή τους και να προτείνουν τρόπους εξοικονόμησής του από τον καθένα ξεχωριστά. Μαζεύονται, λοιπόν, στο Δημαρχείο και όλα τα παιδιά μιλούν στον Δήμαρχο της πόλης:

«Κύριε Δήμαρχε, λαμβάνουμε την τιμή να σας αποκαλύψουμε την αιτία του προβλήματος που δεν έχουμε νερό!» λέει ένα μικρό παιδί.

«Θέλετε να πείτε ότι εσείς..., εσείς, τα μικρά παιδιά, βρήκατε τι συμβαίνει; Εδώ δεν τα κατάφεραν οι καλύτεροί μου σύμβουλοι... Να σας ακούσω όμως!» λέει προβληματισμένος ο Δήμαρχος.

«Να, κύριε Δήμαρχε! Για όλα φταίμε εμείς οι άνθρωποι με την απερισκεψία μας!» απαντά ένα τολμηρό κορίτσι.

«Για εξηγήσου καλύτερα», αποκρίνεται σκεπτικός ο Δήμαρχος.

Και τότε τα παιδιά εξηγούν στον Δήμαρχο ότι οι άνθρωποι με τη σπατάλη του νερού έφθασαν στο σημείο να εξαντλήσουν όλα τα αποθέματα και να μείνουν για τόσες μέρες χωρίς το πολύτιμο αυτό αγαθό. Ο Δήμαρχος συμφωνεί απόλυτα με τα παιδιά και τους ζητά να του προτείνουν τρόπους που θα κάνουν τους συμπολίτες τους να εξοικονομούν το νερό.

Μαζί, παιδιά και Δήμαρχος, αποφασίζουν να ετοιμάσουν έναν **Κώδικα Εξοικονόμησης Νερού**, ο οποίος θα σταλεί σε όλα τα σπίτια της μεγαλούπολης.

Επιπλέον, αποφασίζουν ότι τα παιδιά θα είναι αυτά που με το παράδειγμά τους θα δείξουν στους μεγάλους τους τρόπους εξοικονόμησης νερού.

Ο Δήμαρχος με τη σειρά του θα επιβάλλει αυστηρές ποινές σε αυτούς που σπαταλούν το νερό.

Ο κώδικας ετοιμάζεται και αποστέλλεται σε όλα τα σπίτια.

Ο κώδικας των παιδιών, μετά από πολλή σκέψη και με τη βοήθεια του Δράκου του Νερού και των Ανεράδων, περιλαμβάνει τα πιο κάτω σημεία:

«Τη βρύση πάντα κλείνω
όταν τα δοντάκια πάω να πλύνω.

Προτιμώ να κάνω ντους
παρά την μπανιέρα να γεμίσω
με νερό και με αφρούς.

Το πλυντήριο πρέπει να γεμίσω
προτού εγώ το ξεκινήσω.

Όταν τα πιάτα πλένω,
το νερό να τρέχει ασταμάτητα δεν θέλω.

Σφουγγάρι, κουβά και νερό θα χρησιμοποιήσω,
όταν το αυτοκίνητο θα καθαρίσω.

Ποτιστήρι θέλω εγώ
για τα φυτά που αγαπώ.

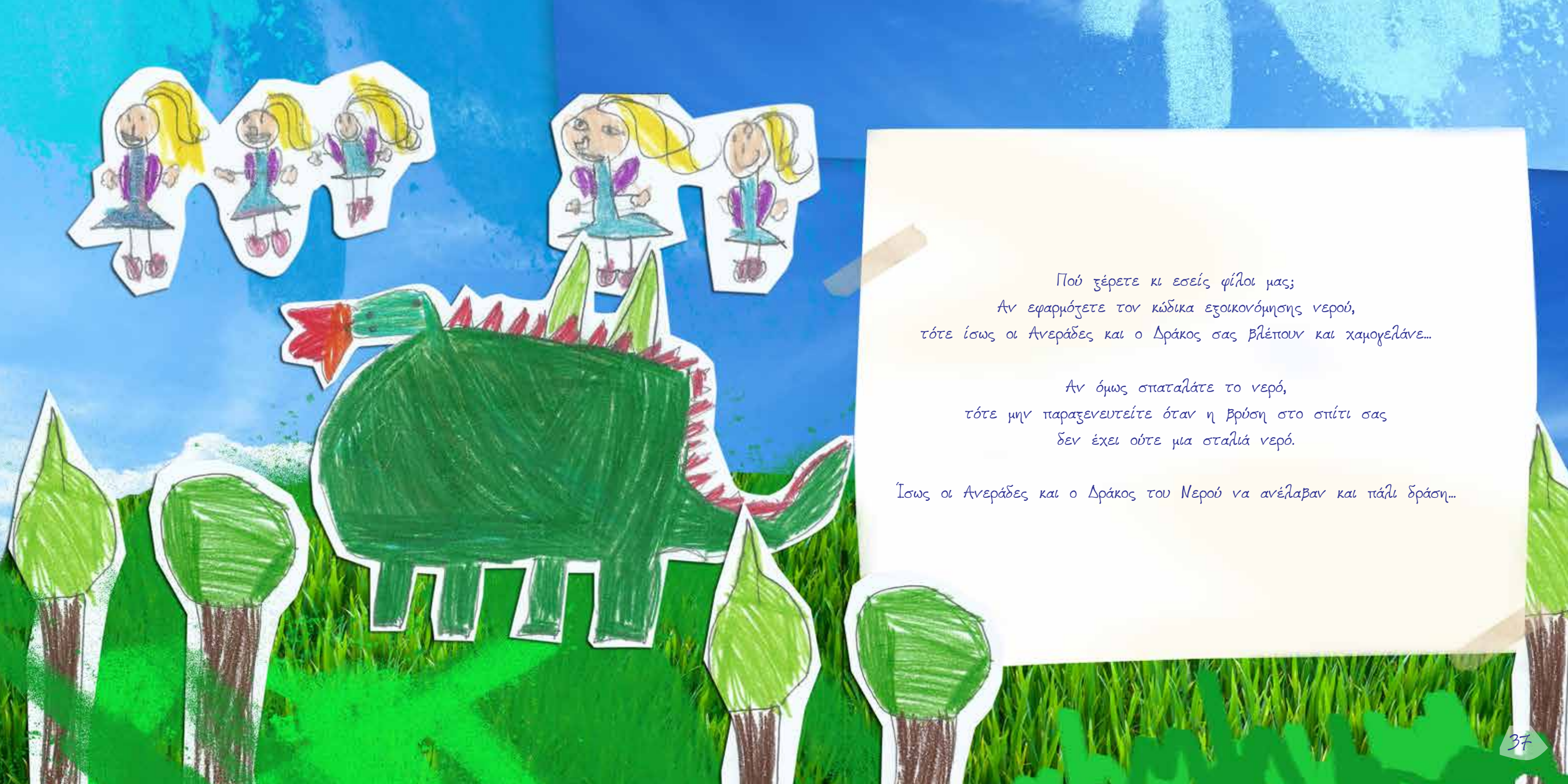
ΒΑΖΕΙ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΜΑΣ ΕΝΑ ΛΙΘΑΡΑΚΙ
ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΠΟΥΜΕ ΤΟ ΝΕΡΟ... ΝΕΡΑΚΙ».

Τα παιδιά εξηγούν σε γονείς και παππούδες τον κώδικα, και όλοι τον εφαρμόζουν. Σε διάστημα μιας εβδομάδας τα αποτελέσματα είναι θαυματικά!

Οι Ανεράδες και ο Δράκος παρακολουθούν ικανοποιημένοι από ψηλά την προσπάθεια των παιδιών. Επιστρέφουν, λοιπόν, πίσω στο σπίτι τους και βλέπουν ότι το νερό στην αγαπημένη λιμνούλα της Αστέρως, στο Γεφύρι του Τζιελεφού, στο ποτάμι του Μουτουλά, στη βρύση των Πεγειώτισσων και στο Κεφαλόβρυσο του Καραβά άρχισε και πάλι να ρέει.

Χαρούμενοι που έλυσαν το πρόβλημά τους, Ανεράδες και Δράκος αποχαιρετιούνται και πάνε στα σπίτια τους.

Πού ξέρετε κι εσείς φίλοι μας;
Αν εφαρμόσετε τον κώδικα εξοικονόμησης νερού,
τότε ίσως οι Ανεράδες και ο Δράκος σας βλέπουν και χαμογελάνε...

Αν όμως σπαταλάτε το νερό,
τότε μην παραξενευτείτε όταν η βρύση στο σπίτι σας
δεν έχει ούτε μια σταλιά νερό.

Ίσως οι Ανεράδες και ο Δράκος του Νερού να ανέλαβαν και πάλι δράση...

ΚΩΔΙΚΑΣ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗΣ ΝΕΡΟΥ

• Την βρύση πάντα κλείνω,
όταν τα δοντάκια πάω να πλύνω.

• Προτιμώ να κάνω ντους
παρα την μπανιέρα να χημίσω με
νερό και αφρούς.

• Το πλυντήριο πρέπει να χημίσω
πρωταύ εγώ το ξεκινώ.

• Όταν τα πιάτα πλένω,
το νερό να τρέχει ασταμάτητα δε
δέξω.

• Σφουγγάρι, κουβά και νερό θα
χρησιμοποιήσω, όταν το αυτοκίνητο
θα καθαρίσω.

• Ποιοτικότερι δέξω εγώ,
για τα φυτά που αγαπώ.

• ΒΑΖΕΙ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΜΑΣ ΕΝΑ ΛΙΘΑΡΑΚΙ
ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΠΟΥΜΕ ΤΟ ΝΕΡΟ ΝΕΡΑΚΙ.

Για τη συγγραφή του παραμυθιού συνεργάστηκαν μαθητές της Β'1 και της Β'2 τάξης του Δημοτικού Σχολείου Μακεδονίτισσας Α' κατά τη σχολική χρονιά 2015-2016.

Τα ονόματα των μαθητών αναφέρονται πιο κάτω με αλφαβητική σειρά:

Αθηνά Χαραλαμπίδη (Β'1)	Κυριάκος Φλούρος (Β'1)
Αλέξανδρος Παπαϊωάννου (Β'1)	Κωστής Χατζηστυλιανού (Β'2)
Αλέξανδρος Σαμούτης (Β'1)	Λουκάς Χατζηνικολάου (Β'2)
Αναστασία Φασουλιώτη (Β'2)	Λυδία Μαυρογένη (Β'1)
Ανδρέας Κουδουνάς (Β'1)	Μαρία Ιωάννα Καμπούρη (Β'2)
Ανδρέας Λουκά (Β'2)	Μαρίνα Μάλλη (Β'2)
Ανδρέας Παναγή (Β'2)	Μάρκος Ευλαμπίου (Β'1)
Ανέστης Κατσάρας (Β'2)	Νικόλας Κυνηγός (Β'2)
Αντρέας Κούζης (Β'1)	Ντιέγο Τρούνφιο (Β'2)
Αντρέας Πολυκάρπου (Β'1)	Ορέστης Λάμπρος Καγιάς (Β'1)
Άρτεμις Δημητριάδη (Β'1)	Ορφέας Χειμώνας (Β'1)
Βαρθολομαίος Στυλιανίδης (Β'2)	Σοφία Ντεβίτο (Β'1)
Γεώργιος Ρίζος (Β'1)	Σπύρος Φασουλιώτης (Β'2)
Γιώργος Αβραμίδης (Β'1)	Στέφανος Αδαμίδης (Β'1)
Δέσποινα Παύλου (Β'2)	Στυλιανός Βασιλείου (Β'1)
Δήμητρα Αντωνιάδου (Β'2)	Τατιάνα Ηλιάδη (Β'1)
Δημήτριος Σπυρίδης (Β'2)	Φύλλιος Μεμτσούδης (Β'2)
Διογένης Χριστούδιας (Β'2)	Χαράλαμπος Γιούπρος (Β'2)
Εμμέλεια Λεβέντη (Β'2)	Χαράλαμπος Κωνσταντίνου (Β'1)
Ευθύμιος Χατζηκάννας (Β'1)	Χρήστος Χαραλάμπους (Β'2)
Ζαφείρω Πετράκη (Β'2)	Χρίστος Αψερός (Β'2)
Θέλμα Μαυρομουστάκη (Β'2)	Χρίστος Θωμά (Β'1)
Κυριάκος Βασιλείου (Β'2)	Χρίστος Κεττίρης (Β'1)

Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί:

Άννα Νικολάου (Β'1)

Μαρία Νικολάου (Β'2)

Επιμέλεια έκδοσης: Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών

Σχεδιασμός: Μάριος Κουρουφέξης

Εκτύπωση: Τυπογραφείο Κυπριακής Δημοκρατίας

Το παρόν έντυπο είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων <http://www.moa.gov.cy/wdd>

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΓΤΠ 50/2016 - 1.000

ISBN 978-9963-50-373-5

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ